

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoP/44/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5418201069
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5418201069.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov JUDr. Yvetty Dzugasovej a Mgr. Anny Mihálikovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: N. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Dolný Kubín, dieťa rodičov matky Mgr. M. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. Q. č. XXXX/XX-XX, XXX XX H. V., zastúpenej JUDr. Zdenkou Hulmanovou, advokátkou, so sídlom V. X XXX XX A., a otca Y. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXXX/XX, XXX XX A., zastúpeného JUDr. Annou Kecerovou Veselou, advokátkou, so sídlom W. L. X/X, XXX XX. C., o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 8P/90/2018-19 zo dňa 17. júla 2018, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 8P/90/2018-19 zo dňa 17. júla 2018
p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením okresný súd zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhala, aby mal. N. S., nar. XX.XX.XXXX, bola dočasne zverená do osobnej starostlivosti matke a otec bol povinný platiť na maloletú výživné vo výške 120,00 Eur mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky (výrok I.). Súčasne rozhodol o trovách tohto konania tak, že nepriznal právo na ich náhradu žiadnemu z účastníkov (výrok II.).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že matka sa návrhom doručeným okresnému súdu dňa 10.07.2018 domáhala vyššie uvedenej predbežnej úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej dcére. Vychádzal z tvrdení matky, že rodičia maloletého dieťaťa sú manželia, otec s nimi nežije v spoločnej domácnosti. Aktuálne prebieha na Okresnom súde Žilina na základe návrhu matky konanie o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode. Medzi rodičmi nastali v poslednom období vážne rozpory v súvislosti s výchovou a starostlivosťou o maloletú N.. Matka po skončení materskej dovolenky začala pracovať. O maloleté dieťa sa v pracovných dňoch starajú matkini rodičia, u ktorých počas pracovných dní býva matka s maloletou N.. Matka preto prispieva svojim rodičom na domácnosť sumou 200,00 Eur mesačne. Okrem toho matka znáša výdavky spojené s vlastníctvom a užívaním bytu, v ktorom býva s maloletou počas víkendov. Otec na výživu maloletej dcéry pravidelne neprispieva. Jeho príjem je cca 800,00 Eur mesačne. Mal. N. nemá s otcom vybudovaný žiadny vzťah, pretože s ním nikdy netrávila dlhší čas a aj v prítomnosti otca si maloletá vyžaduje prítomnosť matky, na ktorú je naviazaná kvôli dojčeniu.

3. S prihliadnutím na matkou uvádzané skutočnosti a ňou preložené dôkazy (sobášny list, rodný list dieťaťa, potvrdenia o trvalom pobyte) v súlade s ustanoveniami § 324 ods. 1, 2, § 325 ods. 1, § 329 ods. 1, 2, § 330 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP, § 366 CMP a § 367

ods. 1, 2 CMP konajúci súd dospel k záveru, že v danom prípade matka neosvedčila naliehavú potrebu žiadanej úpravy.

4. Vo vzťahu k navrhovanej úprave výživného konajúci súd konštatoval, že matka neosvedčila, že bez predbežnej úpravy je výživa maloletej t.j. úhrada jej nevyhnutných životných potrieb reálne ohrozená (nepredložila tvrdenia a doklady týkajúce sa výšky výdavkov na maloletú, príjmov matky). Navyše z jej návrhu nie je zrejmé, akú dobu manželia nežijú v spoločnej domácnosti, resp. po aký čas manžel neprispieva na potreby dieťaťa. Z tvrdenia matky, že otec na výživu maloletej dcéry pravidelne neprispieva, súd vyvodil, že otec sa určitou mierou podieľal na výdavkoch maloletej dcéry.

5. Zároveň prvoinštančný súd zamietol aj návrh matky na vydanie neodkladného opatrenia v časti požadovaného zverenia maloletej N. do jej osobnej starostlivosti. Rodičia síce nežijú v spoločnej domácnosti, ale osobnú starostlivosť o maloletú zabezpečuje matka, na ktorú je dcéra naviazaná. Zároveň matka vo svojom návrhu neprezentovala existenciu reálnej hrozby zmeny doterajších pomerov, t.j. že otec by konal a robil kroky, ktorými by chcel dosiahnuť, aby dcéra bola v jeho osobnej starostlivosti.

6. Uvedené dôvody viedli konajúci súd k tomu, že návrh na vydanie neodkladného opatrenia matky v celom rozsahu zamietol. Osobitne zdôraznil, že v prípade, ak rodičia nežijú v spoločnej domácnosti a nedokážu sa dohodnúť na výkone rodičovských práv a povinností k ich maloletému dieťaťu, matke nič nebráni podať na súd návrh na úpravu rodičovských práv a povinností. Súčasne konštatoval, že matka do rozhodnutia súdu takýto návrh nepodala a neexistenciu dohody rodičov riešila podaním predmetného návrhu, ktorý má však opodstatnenie len v tom prípade, ak sú záujmy dieťaťa vážne ohrozené a je potrebná bezodkladná úprava pomerov dieťaťa, vyžadujúca si osobitný zásah súdu, čo v danom prípade osvedčené nebolo.

7. O trovách konania okresný súd rozhodol v súlade s ust. § 262 CSP a § 52 CMP.

8. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie matka maloletého dieťaťa Navrhla, aby odvolací súd uznesenie okresného súdu zmenil a vydal uznesenie, ktorým jej návrhu na vydanie neodkladného opatrenia vyhovie.

9. Uviedla, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podala práve z dôvodu, že vzťahy medzi ňou a otcom maloletého dieťaťa sa vážne narušili. Matka preto odmietla ďalšie spolužitie s otcom, ktorý sa začal domáhať starostlivosti o maloletú N.. Nátlak zo strany otca matka nedokáže preukázať žiadnym spôsobom. Otec na výživu maloletej N. matke neprispieval žiadnym spôsobom, čo preukázateľne ohrozuje výživu maloletého dieťaťa. Nakoľko otec si svoje základné povinnosti neplní dobrovoľne, je potrebné, aby ho súd zaviazal platením výživného v nevyhnutnej miere. Pretože sa rodičia v súčasnosti nedokážu dohodnúť na právach a povinnostiach k maloletej N., je nevyhnutné, aby tak urobil súd nariadením neodkladného opatrenia v žiadanom rozsahu.

10. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia spolu s napadnutým uznesením a odvolaním krajský súd v zmysle § 329 ods. 1 druhá veta CSP doručil otcovi maloletého dieťaťa.

11. Otec vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť.

12. Uviedol, že s maloletou a jej matkou býval v spoločnej domácnosti (v byte v H. V.) do 29.06.2018, kedy opustil spoločnú domácnosť, pretože matka maloletej prestala mať záujem o spoločný manželský a rodinný život a podala návrh na rozvod. Až do tohto momentu sa rodičia starali o mal. N. spoločne podľa dohodnutých pravidiel. Od júla 2018 býva otec so svojou matkou v A., kde aj pracuje. Potvrdil, že matka s maloletou počas pracovných dní býva v dome jej rodičov a cez víkend v byte, ktorý patrí matke maloletej. Otec pravidelne navštevuje maloletú N. každý týždeň v sobotu aj nedeľu a niekedy aj v priebehu týždňa. Zároveň otec vyslovil nesúhlas s tvrdením matky, že dcéra k nemu nemá vybudovaný vzťah. Otec nebol každodenne prítomný v spoločnej domácnosti najmä preto, že si našiel v Žiline možnosť výhodného zamestnania, kde pracoval na týždenné zmeny. S manželkou bol však v neustálom telefonickom kontakte. Denne mal informácie o dcére a keď bolo potrebné, prišiel domov aj počas pracovného týždňa. Rodičia nikdy nemali žiadne vážne rozpory v súvislosti s výchovou maloletej N.. Otec prejavil záujem podieľať sa na výchove dcéry a na starostlivosti o ňu a rovnako vykonávať s ňou bežné činnosti aj v domácom prostredí. Uviedol, že zo začiatku mal problém dohodnúť sa s manželkou na stretávaní s dcérou. V súčasnosti sa však s dcérou stretáva, akceptuje aj matkou určený rozsah a čas stretávania a tiež jej prítomnosť počas tohto stretnutia. Súčasne však poznamenal, že pokiaľ nebude možné sa s matkou maloletej dohodnúť na nových pravidlách stretávania s dcérou, (aj vzhľadom na jesenné a zimné počasie, keďže ich stretávanie sa uskutočňuje mimo bytu), bude nútený podať návrh na úpravu styku otca s maloletou na čas do rozvodu manželstva. Ďalej otec uviedol, že jeho

pravidelný mesačný príjem je cca 700,00 Eur netto a po odchode zo spoločnej domácnosti pravidelne prispieva na výživu maloletej sumou 100,00 Eur na účet matky. Okrem toho platí všetky výdavky, ktoré súvisia s jeho pravidelnými výletmi s dcérou cez víkendy, o čom predložil do spisu výpis zo svojho účtu za mesiace 7-8/ 2018.

13. Kolízny opatrovník maloletého dieťaťa vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že nemá nové dôkazy a návrhy na zmenu rozhodnutia okresného súdu. Má za to, že matka maloletej nepreukázala naliehavosť situácie vo veci určenia výživného, ani zverenia maloletej do jej osobnej starostlivosti.

14. K vyjadreniu otca sa vyjadrila matka (odvolateľka), ktorá potvrdila, že otec jej v posledných mesiacoch zaslal výživné na mal. N., avšak len za obdobie od mesiaca júl 2018, dovtedy jej otec na výživu maloletej N. neprispieval. Na výživnom vo výške 100,00 Eur mesačne sa rodičia nedohodli. Matka tiež uviedla, že otec jej posielal na výživu mal. N. sumu 210,00 Eur, a nie ním deklarovanú sumu 100,00 Eur. Pravidelné návštevy dcéry sa uskutočňujú v jej prítomnosti. N. je totiž dvojročné dieťa naviazané na matku, s ktorou otec od rozhodnutia matky podať návrh na rozvod už nežil v spoločnej domácnosti.

15. K vyjadreniu kolízneho opatrovníka matka uviedla, že uvedený orgán sa o pomery v rodine a domácnosti sa nezaujímal. Informoval sa o nich len telefonicky, na dohodnuté stretnutie neprišiel, a matke mal oznámiť, že nespokupracuje. Takýto postup zakladá u matky dôvodnú obavu, že kolízny opatrovník postupoval pri vyjadrení v tejto veci zaujato bez toho, aby relevantne prešetril pomery v rodine a domácnosti matky.

16. Otec sa stotožnil s vyjadrením kolízneho opatrovníka.

17. Následne v odvolacej replike uviedol, že vyvíja maximálne úsilie a ústretovosť voči matke, len aby mohol stráviť čas s dcérou a podieľať sa na jej výchove a starostlivosti v čo najväčšej možnej miere s ohľadom na jeho možnosti a trvalý pobyt v A. (t.j. mimo trvalého pobytu matky a dcéry). Túto jeho ústretovosť matka zneužíva a zaujíma sa len o to, aby otec platil výživné. Otec rešpektoval požiadavku matky, že sa môže s mal. N. stretávať len vtedy, keď to chce a môže matka a v jej osobnej prítomnosti, hoci táto jej požiadavka nemá žiadne opodstatnenie. Je si však vedomý toho, že sa jedná len o stav dočasný, kým nerozhodne súd. V konaní o rozvod manželstva navrhol otec upraviť jeho styk s maloletou N. na čas po rozvode bez osobnej prítomnosti matky a v časovo väčšom rozsahu, ako je tomu doposiaľ. Zároveň otec uviedol, že počas víkendu 27.-28.10.2018 a v priebehu nasledujúceho týždňa, keď bol sviatok 01.11.2018, keď mu matka nedovolila prísť za dcérou s odôvodnením, že je unavená a nesúhlasila ani so žiadnou alternatívou stretnutia a následne 03.11. 2018 nereagovala ani na jeho telefonáty. Matka odopiera stretnutie maloletej so starou matkou (matkou otca), ktorá už vnučku nevidela jeden rok. Tieto posledné udalosti viedli otca k rozhodnutiu podať na súd návrh na úpravu jeho styku s maloletou aj na čas do rozvodu manželstva. Otec zotrval na svojom predchádzajúcom vyjadrení, aj pokiaľ ide o platenie výživného. Vysvetlil, že na výživu maloletej zasiela 100,00 Eur mesačne a okrem toho poukazuje manželke na účet sumu 110,00 Eur ako splátku úveru (preto uhrádza matke spolu sumu 210,00 Eur).

18. Vyjadrenia všetkých účastníkov konania v súvislosti s podaným odvolaním boli zasielané v súlade s ust. § 374 ods. 1 a 3 CSP, ďalšie ich vyjadrenia v predmetnej veci už neboli odvolaciemu súdu zaslané.

19. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), preskúmal uznesenie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 65 CMP a toto rozhodnutie v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

20. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, pre rozhodnutie o neodkladnom opatrení, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 236 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

21. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

22. V zmysle § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

23. Primárne odvolací súd zdôrazňuje, že o úprave rodičovských práv a povinností k maloletej N. prebieha konanie len na základe návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia (na čas do rozvodu) a paralelne prebieha na Okresnom súde Žilina pod sp.zn. 9P/173/2018 konanie o návrhu matky o rozvod manželstva a úprave rodičovských práv a povinností k maloletej N. na čas po rozvode .

24. Dokazovanie v konaní o vydanie neodkladného opatrenia nie je dokazovaním v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní. Toto je pojmovo vylúčené. Toto dokazovanie preto teória práva označuje ako osvedčovanie. Na rozdiel od dokazovania, osvedčovanie znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. Pri ich zisťovaní súd neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takého postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia ako nanajvyš pravdepodobné. Všetky zásady dokazovania platné v civilnom procese sa však nemôžu uplatniť v celej šírke s ohľadom na potrebu poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany práv, ktoré majú byť predmetom vydaného neodkladného opatrenia.

25. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že jeho nariadenie je podľa zákonných predpokladov prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí a osvedčí, že právne vzťahy medzi účastníkmi konania si vyžadujú neodkladnú úpravu.

26. Krajský súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v danej veci nie sú splnené zákonné predpoklady na vydanie neodkladného opatrenia, pretože absentuje naliehavosť požadovanej predbežnej úpravy.

27. Zhodnotením skutočností tvrdených matkou ohľadom dočasného zverenia mal. N. do jej starostlivosti sa odvolací súd stotožnil so záverom okresného súdu, že v prípade ak rodičia nežijú v spoločnej domácnosti, sú v rozvodovom konaní a matka zabezpečuje starostlivosť o maloletú, uvedený stav nie je dôvodom pre rozhodnutie súdu o dočasnom zverení maloletého dieťaťa do starostlivosti jedného z rodičov, (v tomto prípade matke). Aby bol naplnený zákonný znak naliehavosti takejto úpravy musí ísť o tak vážnu nehodu vo výkone rodičovských práv a povinností, ktorá by bola v rozpore so záujmom maloletého dieťaťa, a teda narúšala by jeho zdravý fyzický, psychický vývoj a pocit istoty. V prejednávanej veci odvolací súd nemal takýto stav osvedčený. Matka síce uviedla, že otec sa začal domáhať starostlivosti o maloletú N., bližšie však nepopísala spôsob takéhoto naliehania, prípadne s tým súvisiace negatívne udalosti. Naopak z vyjadrenia otca vyplýva, že ako rodič má záujem podieľať sa na výchove a starostlivosti o maloletú dcéru. Aktuálne pretrvávajúci stav považuje otec za dočasný, ktorý sa zmení rozhodnutím súdu o rozvode manželstva a úprave práv a povinností rodičov k maloletej na čas po rozvode. Z tohto dôvodu otec tento stav rešpektuje, a to aj pokiaľ ide o rozsah stretávania sa s maloletou dcérou a prítomnosť matky pri týchto stretnutiach. Je prirodzené, že sa otec zaujíma o výchovu a starostlivosť maloletej dcéry, aj v prípade ak opustil spoločnú domácnosť. Je to jeho právo, ktorému korešponduje povinnosť matky, umožniť otcovi jeho realizáciu. Z psychologického hľadiska je cieľom výchovy dieťaťa jednoznačne jeho všestranný vývoj na fungujúcu, citovo a psychosociálne zrelú osobnosť s produktívnou sociálnou orientáciou. Rozhodujúcu úlohu vo výchove dieťaťa majú rodičia. Obsahom ich práva „vychovávať“ je v prvom rade právo (povinnosť) chrániť záujmy dieťaťa, ďalej tiež riadiť a usmerňovať jeho konanie a vykonávať nad ním dohľad, právo mať dieťa u seba, resp. určiť miesto jeho pobytu a právo sa o neho osobne starať. Rodičia sú pri výkone rodičovských práv a povinností zásadne rovnoprávni, samozrejme za podmienky, že sú obaja nositeľmi práva výkonu. Je preto prvoradou povinnosťou a súčasne právom obidvoch rodičov podieľať na sa výchove ich maloletého dieťaťa. Na tom nič nemení ani skutočnosť, že rodičia spolu nežijú. Vychádzajúc z osvedčeného stavu, že maloletá N. je od odchodu otca nepretržite v starostlivosti matky pri súčasnom neosvedčení negatívnych zásahov zo strany otca takýto stav zvrátiť, aj odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade neboli splnené zákonné predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia podľa ust. § 367 CMP.

28. Zároveň sa odvolací súd stotožnil s argumentáciou súdu prvej inštancie aj vo vzťahu k plneniu vyživovacej povinnosti otca k maloletej N.. Matka ani v tejto časti neposkytla súdu také rozhodujúce

skutočnosti, ktoré by ho viedli k záveru, že výživa maloletého dieťaťa je vážne ohrozená a odôvodňuje neodkladnú úpravu podľa § 366 CMP. Naopak tvrdenie matky nasvedčovalo tomu, že otec si vyživovaciu povinnosť k maloletej dcére plní, ale nepravidelne. Žiada sa zdôrazniť, že pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP). Navyše zo zhodných tvrdení rodičov, ako aj z predložených výpisov z účtu otca bolo osvedčené, že otec po odchode zo spoločnej domácnosti dňa 29.06.2018 pravidelne prispieva na výživu maloletej sumou 100,00 Eur mesačne. Matka podala návrh na vydanie neodkladného opatrenia na súd dňa 10.07.2018. Neskôr v odvolacej replike zo dňa 08.10.2018 matka korigovala svoje tvrdenie, že otec si vyživovaciu povinnosť k maloletej plní od mesiaca 7/2018 a dovtedy jej na výživu dcéry neprispieval. V súvislosti s jej pôvodným tvrdením, že otec na výživu dcéry prispieva nepravidelne, vyznieva toto jej tvrdenie účelovo. Napokon ani spornosť tvrdení rodičov ohľadom výšky otcom uhrádzaného výživného (100,00 Eur alebo 210,00 Eur mesačne) nie je dôležitá. Neodkladným opatrením možno totiž rozhodnúť o výživnom len v nevyhnutnej miere, teda v rozsahu na uspokojovanie základných životných potrieb osoby oprávnenej výživou. Nie je preto rozhodujúce, či osoba povinná výživou je schopná platiť aj vyššiu sumu výživného.

29. S prihliadnutím na vyššie uvedenú argumentáciu odvolací súd uznesenie prvoinštančného súdu v celom rozsahu ako vecne správne potvrdil.

30. Záverom odvolací súd dodáva, že konštatované závery neprejudikujú rozhodnutie vo veci samej, v ktorom môžu byť vykonané dôkazy v širšom rozsahu na preukázanie tvrdených skutočností. Ak takýto návrh podá jeden z rodičov maloletého dieťaťa na čas do rozvodu manželstva bude predmetom tohto konania komplexne posúdiť jeho dôvodnosť. O možnosti podať návrh vo veci samej odvolací súd odkazuje na poučenie dané okresným súdom v rámci odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.

31. O trovách odvolacieho konania krajský súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP a § 52 CMP.

32. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania. (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné, alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§76 CMP).

Dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu. (§ 77 CMP)

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).

Ak sa jedná o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na výkon rozhodnutia vo veciach maloletých podľa § 370 a nasl. CMP.